

ข่าวสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
โทรศัพท์ 0-2141-7777 โทรสาร 0-2143-9525

www.constitutionalcourt.or.th

Facebook : www.facebook.com/constitutionalcourt.thai
E-mail : pr_constitutionalcourt@hotmail.com

ข่าวที่ ๓๔/๒๕๕๕

วันศุกร์ที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ศาลรัฐธรรมนูญมีการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีที่สำคัญ ในวันพุธที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนี้

๑. เรื่อง ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีในคดีหมายเลขดำที่ ๓๙๒/๒๕๕๒ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ มีประเด็นพิการณาวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ (๑) (๒) (๓) มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๘๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ประเด็นที่สอง พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗๔ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๒๑/๒๕๕๔)

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ตราขึ้นเพื่อปรับปรุงการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ แต่อยู่ในกำกับของรัฐเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระและมีความคล่องตัวสามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ และเป็นหลักการตามมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดให้นำไปบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐทุกฉบับ นอกจากนี้บทบัญญัติที่เป็นบทเฉพาะกาลก็เป็นไปตามหลักการทั่วไปของการตรากฎหมายเพื่อให้การบริหารงานของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความต่อเนื่องและสอดคล้องกับหลักการของการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ

ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายทั้งสองประเด็นไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๒. เรื่อง ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ ว่า พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๖ (๗) และมาตรา ๒๙ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๕ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๒๕/๒๕๕๔)

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว เป็นมาตรการทางกฎหมายที่ให้อำนาจหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ ก่อนที่จะนำออกสู่สาธารณะโดยให้มีอำนาจในการกำหนดประเภทของภาพยนตร์ว่า เป็นภาพยนตร์ประเภทใด ซึ่งรวมทั้งเป็นประเภทที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักรและให้มีอำนาจในการที่จะสั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขหรือตัด ทอนก่อนอนุญาต หรือจะไม่อนุญาตก็ได้ หากเห็นว่า เป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาที่เป็นการบ่อนทำลาย ชัดต่อ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและ เกียรติภูมิของประเทศไทย ทั้งนี้ เพื่อมิให้ผู้สร้างภาพยนตร์ใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นจนอาจ กระทบกระเทือนต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น ความมั่นคงของรัฐ และเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือ ศีลธรรมอันดีของประชาชน แม้จะเป็นบทบัญญัติที่จำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นอยู่บ้าง แต่ก็เป็นไป ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๙ เพียงเท่าที่จำเป็นและมีได้ กระทบกระเทือนต่อสาระสำคัญแห่งเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ทั้งเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีผล ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง

ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๖ (๗) และมาตรา ๒๙ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๕